

Forslag til lov om ændring af bestemmelser om ydelser i lovene om folke-, invalide- og enkepension. (Forhøjelse af ydelser) [af Tove Jørgensen (DKP) m. fl.]

(Lovforslag nr. L 198. Fremsat 15/2 78).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Eva Gredal):

Kommunisterne har på ny fremsat lovforslag om at forhøje de sociale pensioner med 10 pct. Nu som i 1975 og 1977 begrundes det med, at pensionerne skulle være katastrofalt forringet som følge dels af inflation, dels af almindelig prisstigning. Som jeg påpegede senest ved første behandling af dette forslag i maj, sidst det blev fremsat, er denne begrundelse ikke rigtig.

Regeringen har fremsat sit syn på, hvorledes pensionisternes forhold bør forbedres. Det bør ikke ske ved blot en 10 pct.s forhøjelse, men ved at fordele midlerne på en mere nuanceret måde. Derfor er regeringens forslag til første fase af pensionsreformen udformet således, at der sættes særligt ind mod de mest påtrængende problemer.

Et af de påtrængende problemer er den ulighed, der skabes af det uensartede huslejeniveau. Dette er kommunisterne da også inde på i bemærkningerne til dette lovforslag. Derfor indeholder regeringens forslag til første fase af reformen også et forslag om boligydelse til pensionister, der ikke mindst skal hjælpe de pensionister, der har høje huslejer. Kommunisterne har ved et forslag til folketingsbeslutning vist, at de er enige i princippet for en sådan ydelse. Men efter at regeringen har fremsat forslag om forbedringer for pensionisterne på knap en milliard kroner trods den nuværende økonomiske situation, må jeg nødvendigvis afvise yderligere forhøjelser af den størrelsesorden, som dette forslag vil medføre, nemlig ca. 1,9 mia kr.

Albertsen (S):

Det er jo ikke, fordi vi mangler arbejdsstof på dette område i forvejen, men nu har vi altså fået to nye forslag til, i forvejen har vi 12. Just i disse timer føres der forhandlinger med henblik på en løsning og på at finde en eventuel samklang mellem de forskellige

synspunkter på baggrund af de regeringsforslag, som trods alt må være det bæredygtige grundlag for en reform på dette felt.

Jeg tvivler i og for sig ikke på intentionerne hos forslagsstillerne, men må sige, at det tidspunkt, forslaget fremkommer på, forekommer mig at være lidt post festum. Jeg mener, at det, vi får bedst udbytte af, er på det grundlag, der er lagt igennem de seks regeringsforslag, at finde frem til en fornuftig og rimelig løsning.

Der er i højere grad igennem de forslag, som regeringen er kommet med, taget hensyn til det forskelligartede niveau, der trods alt er tale om for pensionisternes vedkommende. Det er urimeligt at fremstille det for offentligheden, som om de 800.000 pensionister næsten har samme status. Det ved alle vi, der beskæftiger os med disse ting, at der ikke er tale om. Derfor ville en effekt som den, man her tilstræber, også virke skæv og urimelig, hvorimod de forslag, som regeringen er kommet med, tager hensyn til de nuancer og de betydelige forskelle, der findes inden for denne store gruppe.

Vi må afvise lovforslaget, dels fordi vi som sagt mener, at vi har et arbejdsgrundlag i forvejen, dels fordi vi mener, at det på den baggrund er urimeligt, at vi nu skal tage en større, seriøs debat herom. Derfor kan man ikke forvente socialdemokratiets positive holdning hertil, hvorimod vi mener, der igennem de 6 regeringsforslag er en reel mulighed for at komme de pensionister i møde, som har det dårligst, dem, der har de største problemer. Det drejer sig om dem med de store huslejer, det drejer sig om ægteparrene, og det drejer sig om dem, der har problemer, fordi de har nogle små, beskedne merindtægter.

Jeg beklager, at jeg må sige dette ved denne lejlighed, for jeg havde gerne set, at vi kunne have ofret mere tid og flere kræfter på forslaget her, men jeg mener som sagt ikke, at det er rimeligt på den baggrund, som jeg her refererer til.

Jørgen Junior (FP):

Regeringens pensionsreformforslag skal, hvis de går igennem på den ene eller den anden måde, træde i kraft den 1. januar næste år. Jeg mener, at socialdemokratiet og regeringen i meget høj grad i mange år har